

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-10-19132 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

לפני **כבוד הרשמת בכירה רולא חמאתי**

תובע **ניסים ואטורי**

נגד

נתבעים

1. מוטי הררי
2. יונתן כבוד

פסק דין

1
2 לפניי תביעה בסדר דין מהיר לפסיקת פיצויים לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").
3
4

רקע

5
6 1. התובע מר ניסים ואטורי, הוא פעיל ציבור כיום מכהן כחבר כנסת מטעם סיעת הליכוד, ומשמש בין היתר כחבר בוועדות שונות בכנסת וכסגן יושב ראש הכנסת. התובע הגיש
7 תביעה לפיצויים בגין שני פרסומים נפרדים ברשתות החברתיות שבוצעו על ידי שני נתבעים
8 נפרדים, בסך כולל של 70,000 ₪ (סך 35,000 ₪ מכל נתבע).
9
10 2. בהחלטה מיום 2.12.2025 הוריתי על דחיית התביעה כנגד הנתבע 2 וזאת בהסכמת הצדדים
11 כך שנותרה התביעה כנגד הנתבע 1 (להלן: "הנתבע").
12 3. הפרסום מושא התביעה הינו מיום 24.7.2023 בתגובה לפוסט שהעלה התובע של צילום שלו
13 בכנסת יחד, בין היתר, עם שר המשפטים, יריב לוין והכיתוב "החוק עבר. יחי מדינת
14 ישראל". בתגובה לפוסט כתב הנתבע את הדברים הבאים ותייג את התובע: "ניסים
15 ואטורי המושחת באדם, ניסים ואטורי חסר השכלה המתגאה באפסותו, ניסים ואטורי
16 עוכר ישראל ויהודי מתועב, ניסים ואטורי זדוני דוחה ובושה גדולה למדינת ישראל"
17 (להלן: "הפרסום"). מהראיות עולה כי המדובר בחוק שעבר לביטול עילת הסבירות.
18

טענות הצדדים בקליפת אגוז

טענות התובע

19
20
21 4. המדובר בפרסום המהווה לשון הרע בהתאם לסעיף 2 לחוק, שכן יש בו כדי להשפילו בעיני
22 הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ואף הרבה מעבר לכך. טענות הנתבע

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בפוסט הינן שקריות שכן הוא אינו מושחת, אינו עוכר ישראל אינו נוכל והוא בעל תואר
2 ראשון ושני במשפטים, ולא ניתן כנגדו כל פסק דין הקובע כי הוא מושחת או נוכל.
3 הפרסום נוקט בלשון של "עובדות" שאינן נכונות המהוות פרסום שגוי ופוגעני. הנתבע אינו
4 זכאי להגנת תום הלב בכל הנוגע לייחוס תכונות שליליות לאדם והאשמות הנושאות טעם
5 של שחיתות או עבירות מוסריות.
6 שמו הטוב של איש ציבור אינו הפקר. המדובר בפגיעה בלתי מוצדקת, בלתי עניינית ובלתי
7 מידתית בשמו הטוב של איש הציבור שלא ניתן להשלים אתה ולקבלה, החורגת ממתחם
8 הסבירות, בעיקר עת המדובר בפרסום במרשתת שנשאר לתמיד.
9 ביום 24.8.2023, עובר להגשת התביעה, שלח התובע מכתב התראה לנתבע במטרה לנסות
10 ולייתר את ההליגים המשפטיים, אך הנתבע בחר שלא להגיש כל תגובה לתובע.
11

טענות הנתבע

- 12
13 הפרסום נעשה בתגובה לחוק לביטול עילת הסבירות, אשר התובע תמך בו ופעל לקידומו
14 למרות שהינו אנט חוקתי, ולבסוף אף נפסל בהחלטת בג"צ. הנתבע אשר התנגד לחוק כתב
15 את התגובה בהקשר זה ולכן המדובר בתביעת "השתקה", וזאת על מנת למנוע דעות
16 המנוגדות לדעותיו של התובע.
17 הפרסום הינו ביקורת בהמשך לפרסומים שפורסמו על ידי אחרים תוך שהנתבע נסמך
18 עליהם כפרסומי אמת. בין היתר לעניין קנס שהוטל עליו בסך כ- 43,000 ₪ על ידי רשם
19 הקבלניים במשרד הבינוי והשיכון ואשר אף השעה את רישיון הקבלן של התובע לשלוש
20 שנים.
21 החוק נועד לאזן בין חופש הביטוי ובין הזכות לשם הטוב. החוק מכיר במעמדם המיוחד
22 של אנשי ציבור וקובע כי יש להעניק משקל רב יותר לחופש הביטוי בפרט כאשר מדובר
23 בפרסומים הקשורים לתפקידים הציבוריים. הפרסום אינו נוגע לעניינים הפרטיים של התובע
24 אלא לעיסוקו הפוליטי בלבד.
25 בחירת התובע, למלא תפקיד ציבורי חושפת אותו לביקורת ובכלל זה לביקורת שאינה
26 נעימה ועלולה לפגוע בשמו הטוב. באיזון בין הערך האישי הציבורי לשם טוב לבין הערך
27 האישי הציבורי לחופש הביטוי, יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. חופש
28 הביטוי הוא ערך יסודי במשטר דמוקרטי בעיקר ביחס לנושאים ציבוריים ולאנשים
29 התופסים עמדות ציבוריות.
30 אין אפשרות לנתק דיון חברתי בעמדות וברעיונות שיש לציבור עניין בהם מדיון רציני
31 בבעלי העמדות עצמם. הביטוי הפוליטי הוא אמצעי למימוש חירותו של הפרט וגלום בו
32 ערך חברתי משמעותי, כלומר הוא מאפשר יותר מכל ביטוי אחר להגשים את הרכיב
33 הדמוקרטי של חופש הביטוי. בשל כך, עלול הביטוי הפוליטי שלא לשאת חן בעיני השלטון,
34 ועל כן הוא זקוק להגנה מיוחדת מפני התנכלות מצדו.

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

13. עומדות לו ההגנות בסעיפים 13-15 לחוק. לפי סעיף 14 לחוק גם אם לא היה אמת בפרסום, עדיין לפי סעיף 14 עומדת לנתבע הגנה שכן נקבע כי הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתות של פרט לוואי.

דין והכרעה

14. ההלכה קובעת ארבעה שלבים לבחינת טענות לפרסום לשון הרע; בשלב ראשון נבחנת השאלה האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת החלופות שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום לפי סעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות הקבועות בסעיף 13 לחוק, אם נכנס הפרסום לאחת החסינויות אזי דין התביעה להידחות. אם לא כן, עוברים לשלב הבא ובודקים האם הפרסום מוגן על פי אמות המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה – אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, במסגרת זו נבחנת אחת החלופות המנויות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות של תום הלב בסעיף 16 לחוק. היה והפרסום אינו נהנה מהגנות סעיפים 14 או 15 אזי עוברים לשלב הרביעי של הסעדים (ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין – אורבך פורסם במאגרים) (2012)).

15. נפסק זה מכבר כי חוק איסור לשון הרע מהווה איזון עדין בין זכויות אדם מרכזיות במשטר דמוקרטי: זכות היסוד לשם טוב מחד וזכות היסוד לחופש הביטוי מאידך. שתי זכויות אלה נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם. נקודת האיזון שבין שני הערכים האמורים, נעה אל עבר הקוטב בו שוכן חופש הביטוי, שעה שעסקינן בתביעת לשון הרע המוגשות על ידי אישי ציבור בגין פרסומים המתייחסים לעשייתם הציבורית (רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (פורסם במאגרים) (2023) (להלן – עמותת חוזה חדש)).

נתייחס אפוא לשלבים הדרושים להכרעה בענייננו;

האם בענייני הביטויים מהווים לשון הרע והאם מדובר בפרסום-

16. סעיף 1 לחוק קובע ארבע חלופות שונות שדי בהתקיימות אחת מהן על מנת שהביטוי יחשב לשון הרע. היסוד הקובע הוא תוצאתו האפשרית של הפרסום עת נאמר "עלול" ביחס לתוצאה פוטנציאלית (עניין עמותת חוזה חדש לעיל). טוען התובע להתקיימות החלופה הראשונה הקובעת כי לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" (סעיף 17 לכתב התביעה).

17. הבחינה אם פרסום מהווה לשון הרע היא אובייקטיבית בהתאם לאופן שבו היה "האדם הסביר" מפרש את הדברים בהתחשב במובנם הטבעי, בהקשרם ובנסיבות החיצוניות בהן נעשה, תוך מתן משקל גם לזהות הנפגע מהביטוי, היותו איש ציבור, דמות ציבורית או אדם פרטי (ע"א 7380/06 דרור חטר – ישי נ' מרדכי גילת). במסגרת זו יש לבחון האם יש בדברים שנאמרו משום קביעה עובדתית או שמא הבעת דעה, כאשר הן הבעת עמדה וקביעת עובדה

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עשויות להיכלל בגדר לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק, ואולם על הספקטרום שבין
2 הביטויים המהווים לשון הרע, לבין אלו שאינם כאלה ברי כי פרסומים שיאפיינו כהבעת
3 עמדה, ככלל, יהיו קרובים יותר לקוטב השני מאשר לראשון (עניין עמותת חוזה חדש).
4 בענייננו, טוען הנתבע כי אמירותיו הם בגדר דעה ולא עובדה ולכן אינם מהווים לשון הרע .18
5 והם נאמרו גם בהקשר של הפוסט שפרסם התובע בעניין העברתו של החוק המבטל את
6 עילת הסבירות, אשר לטענת הנתבע מהווה חוק לא חוקתי הפוגע בערכי הדמוקרטיה.
7 הפסיקה עורכת אבחנה בין ביטויים המהווים גידופים/השמצות שלרוב אינם מהווים לשון
8 הרע לבין ביטויים המייחסים לאדם ביצוע מעשה פלילי המהווה לשון הרע (רע"א 3102/22
9 ד"ר שמואל סעדיה נ' ניסים זמיר (פורסם במאגרים) (2022). בענייננו חלק מהביטויים
10 בפרסום כגון "עוכר ישראל", "יהודי מתועב" ו"בושה גדולה לעם ישראל" יכולים להיחשב
11 בעיני האדם הסביר כהבעת עמדה לנוכח ההקשר בו הם נאמרו ולנוכח העמדות הפוליטיות
12 השונות והקוטביות בין הצדדים שנאמרו בלהט הרגע בתגובה לפרסום על כך שהחוק עבר
13 בכנסת, חוק אותו רואה הנתבע כלא חוקתי. המדובר גם בפרסום אחד ולא בפרסומים
14 חוזרים ונשנים וגם לכך יש משקל בבחינת טענת לשון הרע.
15 מאידך הפסיקה הכירה בטענות המייחסות לאדם מעשה פלילי או לא מוסרי כגון "מושחת" .19
16 כביטוי המהווה לשון הרע (ת"א 14-11-14264 (מחוזי – ת"א – יפו) גבריאל כנפו נ' סער
17 גינזבורסקי, ת"א 21-05-6533 (שלום – אילת) עומרי עמוסי נ' עפר אבי דב. בענייננו,
18 הביטוי "מושחת" מייחס לתובע תכונת אופי שלילית ומציגה אותו כעבריין והדברים
19 נלמדים גם מעדות הנתבע, עת כינה את התובע מושחת ועבריין (עמ' 21, ש' 5) ובכך קשר
20 בין הביטוי "מושחת" לבין הביטוי "עבריין" כפי שהדבר נתפס גם בעיני הציבור. גם בחינת
21 הביטוי בהקשר לפרסום בתגובה לפוסט שהעלה התובע בנוגע להעברת החוק לביטול עילת
22 הסבירות בכנסת, אינה מצדיקה כינוי התובע כמושחת באדם או כזדוני. התובע לא יזם את
23 החוק אלא ביצע את תפקידו הפרלמנטרי והצביע בעד החוק, העובדה כי החוק בוטל לבסוף
24 על ידי בג"צ אין בה כדי להפכו למושחת.
25 אין מחלוקת כי אדם זכאי לדעותיו וכי שיח פוליטי עלול להיות אמוציונלי ולכלול אמירות .20
26 חריפות וביקורת כנגד עמדה פוליטית יריבה. יחד עם זאת, חופש הביטוי הוא מנשמת אפה
27 של הדמוקרטיה וזקוק הוא להגנה דווקא כאשר מדובר בביטויים או עמדות שנויים
28 במחלוקת או מעורר פולמוס ולהט. במתח השכיח- בין חופש הביטוי לבין השם הטוב נדרש
29 להגן על חופש הביטוי לבל תושקת ביקורת לגיטימית, בעיקר עת מדובר בתביעה המוגשת
30 על ידי איש ציבור. מנגד עומד הצורך גם להציב גבולות. הגבולות אמנם רחבים יותר
31 ונמתחים, עת מדובר באיש ציבור אך גבולות מסוימים יש צורך שיהיו. אף לאנשי ציבור
32 קיים אינטרס לגיטימי שלא יוכפשו באופן בוטה, במסווה של הבעת דעה (ע"א- 69189-05
33 גרי קורן נ' רג'א זעאתרה). בענייננו, הגם שמדובר בפרסום אחד הכולל ביטויים שהם
34 בבחינת גידופים שאינם לרוב בבחינת לשון הרע הרי שהפרסום הכולל, כלל ביטויים קשים

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-10-19132 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שצירופם יחד בצירוף טענה לשחיתות, באיזון הנדרש בין חופש הביטוי לבין השם הטוב,
 2 מהווים לשון הרע.
- 3 21. באשר ליסוד "הפרסום", כבר נפסק כי חוק איסור לשון הרע חל גם על פרסומים ברשת
 4 האינטרנט. בית המשפט בעניין רע"א 1239/14 יואל שאול נ' חברת נידולי תקשורת בע"מ
 5 (להלן: "עניין שאול"), קבע כי "בשלב זה של התפתחות הפסיקה לא יכול להיות ספק כי
 6 פעולה ישירה של כתיבת "סטטוס" או "פוסט" ברשת החברתית היא אכן פרסום במובנו
 7 בחוק, ועל כן עשויה להקים עילה לתביעה ככל שיש בו משום לשון הרע". בע"א 36032-
 8 10-16 (מחוזי – ת"א – יפו) ישראל סורין שוחט נ' אלעד קושניר, נפסק כי יש לבחון את
 9 תוכן התגובות והאם באמות מידה אובייקטיביות מהווה הפרסום "לשון הרע", ובכל
 10 מקרה, משקלה של התגובות, בהקשר לפוטנציאל הנזק שלה, איננו כמשקלה של כתבה
 11 רגילה או של פוסט בפייסבוק (רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי. טי. סי [1995] החברה
 12 לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ (פורסם במאגרים) (2010)).
- 13 22. לפיכך, גם פרסום בתגובות על פי הפסיקה מהווה פרסום לצורך סעיף 2 לחוק ובאשר
 14 לפוטנציאל הנזק, העניין יבוא לידי ביטוי בגובה הפיצוי.
- 15 **ההגנות**
- 16 23. הנתבע טוען לתחולת החסינות לפי סעיף 13 לחוק, אולם לא מפנה לאיזו מבין החלופות ועל
 17 כן לא הוכיח התקיימות אחת החלופות, ועל כן, אני מורה על דחיית הטענה.
- 18 **הגנת אמת הפרסום**
- 19 24. באשר להגנות לפי סעיפים 14 ו-15 לחוק, טוען הנתבע כי הוא הסתמך בתום לב על
 20 פרסומים בתקשורת על התובע, בין היתר לעניין שיט תענוגות שהוא יזם לחברי הליכוד,
 21 העובדה כי שילם קנס על סך 43,000 ₪ לרשם הקבלנים עת המשיך לעבוד כקבלן בתקופה
 22 בה שימש כחבר כנסת וכן כתבה נוספת לפיה נכנס לבסיס שדה תימן ללא אישור.
- 23 25. סעיף 14 לחוק, קובע את הגנת "אמת הפרסום", אשר בנויה משניים: מיסוד אמיתות
 24 הפרסום ומקיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרסום. אמיתות הפרסום הינה שאלה עובדתית
 25 הבוחנת את תוכן הפרסום ומקיומו של עניין ציבורי נלווה לפרסום. שני היסודות המכוננים
 26 את ההגנה יוצרים ביניהם תמהיל המבקש לאזן בין חופש הביטוי לזכות לשם טוב. האמת
 27 לבדה לא די בה אם כן כדי להצדיק הפגיעה בשם הטוב וזו תזכה להגנה רק אם תצמח
 28 לציבור תועלת ממנה. יסוד אמיתות הפרסום עקרו בבחינה האם תואם תוכנו של הפרסום
 29 את האמת ואת המציאות האובייקטיבית (ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב
 30 (עמי) ארגוב (פורסם במאגרים) (2006) (להלן: "עניין קורן").
- 31 26. אשר ליסוד העניין הציבורי בפרסום- יסוד זה מחייב את בית המשפט לבחון האם מתקיים
 32 אינטרס ציבורי בפרסום. זה יתקיים אם ניתן לומר כי הבאת המידע בפני הציבור תתרום
 33 ליכולתו של הציבור לגבש דעתו בעניינים ציבוריים או להביא לשיפור באורחות חיו. יחד

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

1 עם זאת לא נדרשת זהות מוחלטת בין מצב הדברים בפועל לבין תוכן הפרסום, אלא נדרש
2 כי המשמעות הכללית העולה מן הפרסום והתוכן העולה ממנו יתאמו (עניין קורן לעיל;
3 ע"א 439/88 מדינת ישראל נ' ונטורה (פורסם במאגרים) (1994)).
4 הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום מוטל על הנתבע, לפי מאזן ההסתברות בהליך אזרחי.
5 מידת ההוכחה הנדרשת עומדת ביחס מתאים לרצינותו וחריפותו של תוכן הפרסום (ע"א
6 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם במאגרים) (2006)). מקום בו בפרסום הפוגע
7 יוחס לנפגע ביצוע עבירות פליליות, מקובל לדרוש מהטוען לתחולת ההגנה להביא ראיות
8 בעלות משקל משמעותי התואם את חומרת האשמות (עניין קורן לעיל).
9 הנתבע לא עמד בנטל הראיות המוגבר להוכחת טענתו כי התובע מושחת. אין מחלוקת כי
10 לא הורשע בעבירת מתן שוחד או כל עבירה אחרת. הנתבע נסמך על פרסומים קודמים על
11 התובע, שאין בהם כדי לבסס ממצא עובדתי. חוק איסור לשון הרע אינו כולל הוראה
12 מפורשת הקובעת כי מפרסם של לשון הרע החוזר על דברי אחר אינו פטור מאחריות, החוק
13 מסתפק רק בהוראה הקובעת כי העובדה שהפרסום היה חזרה על דברי אחר תישקל לטובת
14 המפרסם בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים (אורי שנהר, דיני לשון הרע, (2004), עמ' 273).
15 בענייננו, בפרסומים שהובאו וצוגו על ידי הנתבע לא נטען על ידי מנדהו כי התובע הוא
16 מושחת. ובין היתר, הובא פרסום הנושא כותרת "ח"כ או סוכן נסיעות. ואטורי הציג
17 לפעילי ליכוד שיט ליוון", ובחקירתו העיד התובע בעניין זה: "אני מזמין את הלקוח שלך
18 שנייה שיקרא לי קפטן, שיקרא לי סוכן נסיעות, תאמין לי לא הייתי מגיב אפילו, לא
19 הייתה שומע אפילו תגובה שלי, גם לא בפייסבוק, וגם לא הייתי מגיע לבית המשפט על
20 דבר כזה" (עמ' 9, ש' 16-18). בהמשך נשאל התובע אם הוא סבור שצריכים להסתמך, או
21 לא להסתמך על פרסומים? והשיב "לא, מה זאת אומרת? חוץ מזה, אני אומר עוד פעם
22 מזרחי עם כל חילוקי הדעות שלי איתו, העיתונאי מזרחי, הוא בחיים לא כתב שאני
23 מושחת ועברייני. אם היה אומר כזה דבר והוא ידע למה הוא לא כתב את זה, כי הוא יודע
24 שאני לא מושחת ולא עברייני" (עמ' 10 לפרוטוקול, ש' 7-11). בנוסף ציין התובע כי יציאה
25 לשייט עם חברים אינה מצביעה על שחיתות, כל אחד שילם על עצמו (עמ' 11, ש' 32-33).
26 פרסום נוסף עליו הסתמך הנתבע הוא פרסום הנושא כותרת: "קנס של 40 אלף שקלים
27 והשעיית רישיון: הסנקציות נגד ח"כ ואטורי" בגוף הכתבה צוין כי רשם הקבלנים
28 במשרד הבינוי והשיכון השעה את רשיונו של התובע לשלוש שנים, והטיל עליו קנס כבד.
29 התובע התייחס לפרסום זה בציינו:
30 ת. "... הייתי שותף עם חבר'ה בבנייה בתמ"א 38, עזבתי את זה, נכנסתי
31 לכנסת, ואחרי זה דנו בזה כי פרסמו שאני חבר כנסת וקבלן בניין. על פי
32 חוק שמרתי על חוק, זה על פי חוק.
33 ש. ולא עבדת במקביל בשני מקומות?

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ת. עבדתי במקביל בשניהם בחצי שנה הראשונה, על פי החוק.
2 ש. על פי החוק ובכל זאת הורשעת.
3 ת. סעיף 13 ד' לחוק.
4 ש. ולמרות זאת קיבלת קנס, והושעה לך הרישיון?
5 ת: כן" (עמ' 13, ש' 13-22).
6 תשלום קנס והשעיה במסגרת הליך בפני רשם הקבלנים אין בו די לבסס טענה לשחיתות
7 משלא הובאו הפרטים במלואם. לכל היותר המדובר בהפעלת סמכות מנהלית משמעתית
8 של רשם הקבלנים ואין היא מעידה כשלעצמה על שחיתות. התובע העיד כי הגם שהיה רשום
9 כקבלן עת התחיל לעבוד בכנסת הוא לא קיבל תשלום מהחברה הקבלנית וביקש לוותר על
10 השותפות בחברה הקבלנית (עמ' 15, ש' 5-1).
11 גם ביחס לפרסום הנושא כותרת "זימון ח"כ לחקירת משטרה על חשד לכאורה לביצוע 29.
12 פשע נגד מדינת ישראל", במסגרתו צוין כי המשטרה זמנה את השר והח"כים שפרצו
13 לבסיס "שדה תימן" במחאה על מעצר אנשי המילואים, אין בו כדי לבסס את הטענה
14 לשחיתות. התובע התייחס לכך בחקירתו בציינו:
15 "ש: כחלק מהפעולות הלא חוקיות, או חוקיות כמו שאתה מגדיר אותן.
16 יהיה נכון לומר שזמנת לחקירה על יסוד כך שפרצת לשדה תימן?
17 ת: כן.
18 ש: וזה פעולה חוקית שבוצעה?
19 ת: כן.
20 ש: ולא זמנת לחקירה בגין פעולה לא חוקית?
21 ת: לא.
22 ש: לא זמנת לחקירה?
23 ת: זמנתי. אני אומר עוד פעם, הפעולה היא חוקית לגמרי ומותר לי כחבר
24 כנסת, כתוב את זה פה בכרטיס חברי כנסת, אני מציג אותן, שמותר
25 להיכנס לכל מקום פרט לרשות היחיד במקום סודי. ...
26 ...
27 ת: אני לא התפרצתי, אתם מתבלבלים בין חברי הכנסת כנראה. אבל
28 נכנסתי לשדה תימן בסמכות, כחבר וועדת חוץ ובטחון, חבר קבוע
29 בוועדת חוץ ובטחון, וזה אפילו לא ממלא מקום, אז יש לי את
30 האפשרות להיכנס לשם מבחינה סודית." (עמ' 15, ש' 18-34).
31

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

1 הנה כי כן, על פי העולה מדברי התובע בעדות, הכניסה שלו לבסיס שדה תימן הייתה בהיתר
 2 מתוקף תפקידו, וגם אם הכניסה שלו לא הייתה בהיתר כאקט מחאה אין בה כדי לבסס
 3 טענה לשחיתות.
 4 30. באשר ליסוד העניין הציבורי מחד, קיימת תועלת ציבורית בפרסום מידע אודות פעילות
 5 ציבורית של איש ציבור שכן היותה של הביקורת על דמויות ציבוריות חיונית לשם קיומו
 6 של ממשל דמוקרטי תקין מפני שהשיח הציבורי מאפשר לציבור לגבש עמדות ותפישות
 7 עולם. מאידך, אין המשמעות היא כי שמו של איש הציבור חשוף לכל דברי בלע והשמצה.
 8 ביצוע עבירות פליליות או חשד לביצוען עשוי לפגוע קשות במי שלו מיוחס ביצוע העבירות
 9 ולא כל הפרת חוק מצדיקה פגיעה שכזו, במיוחד מקום בו אין הדברים מובילים לניהול
 10 הליך או להרשעה. הדברים נכונים ביתר שאת עת מדובר באיש ציבור שכן שמו הטוב הוא
 11 הנכס העיקרי שלו (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם במאגרים)
 12 (2006) (להלן - עניין בן גביר). בענייננו רוב הפרסום כולל גידופים שאין בהם כדי לקדם
 13 "עניין ציבורי" אולם טענה לשחיתות כנד איש ציבור עשויה לקיים את דרישת עניין ציבורי
 14 שכן מידע זה מסייע לציבור לגבש עמדה בעניינים ציבוריים אך מקום בו הדבר נעשה ללא
 15 בסיס עובדתי כפי שנעשה בענייננו, הפגיעה עשויה לחרוג ממתחם הסבירות ולשלול הגנת
 16 תום הלב כפי שיורחב להלן.

הגנת תום הלב

17
 18 31. באשר להגנת "תום הלב" לפי סעיף 15 לחוק. שניים הם היסודות הנדרשים כי יתקיימו
 19 בפרסום על מנת שתקום הגנת תום הלב, האחד, הפרסום נעשה בתום לב, והשני, כי נתקיימה
 20 בו נסיבה מנסיבות סעיף 15 לחוק (עניין בן גביר). בענייננו הנתבע לא הפנה לתחולת אחת או
 21 יותר מההגנות המנויות בסעיף, אולם נראה כי כוונתו לתחולת הגנת סעיף 15(4) לחוק הקובע
 22 לאמור:

23 "4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי,
 24 רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו,
 25 עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
 26 התנהגות;"

27
 28 סעיף 16 לחוק קובע את נטל ההוכחה:
 29 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
 30 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתום הסביר באותן נסיבות,
 31 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
 32 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם
 33 נתקיים בפרסום אחת מאלה:

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
 2 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים
 3 סבירים להיווכח אם אמת הוא או לא;
 4 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה
 5 להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15. "
- 6 בענייננו לא עומדת לנתבע הגנת תום הלב. הנתבע לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
 7 להיווכח אם אמת הוא או לא ואף בחקירתו ניתנה הזדמנות לנתבע לחזור בו מדבריו
 8 ולהתנצל אך הוא סרב ועמד על טענותיו בפרסום ואף הוסיף עליהן בצינו: "לא. אני בן
 9 אדם ערכי, אנשים כמו התובע ואטורי הם בשבילי אנשים חסרי ערכים הכי בסיסיים,
 10 הכיפה שלו היא יותר תחפושת" (עמ' 20, ש' 9-10); "התובע ביצע לדעתי הרבה עבירות
 11 לפני כן, וזה רק מראה שהוא ממשיך להיות עבריין, וזה הקישור" (עמ' 21, ש' 33-34).
 12 בהמשך עוד ציין: "לא אמרתי שהיה משפט. בגלל שהוא אדם נכלולי ומושחת, במפלגה
 13 מושחתת הם דואגים מי מראה בשלטון, הם דואגים לעבור על החוק ושהמשטרה תגן
 14 עליהם במקום שתתפוס אותם. וזה הוכח כבר עשרות פעמים, מה שאני אומר עכשיו. כולל
 15 בשבוע שעבר" (עמ' 22, ש' 22-25).
- 16 32. להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל באשר
 17 לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום. פרסום
 18 שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר וחזרה על התבטאויות
 19 פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב (עניין בן גביר). בענייננו הנתבע טען
 20 עובדתית כי התובע מושחת ועבריין ואף עמד על טענותיו גם בחקירה הנגדית וחזר עליהן
 21 אף ביתר שאת, באופן השולל את הגנת תום הלב.
- 22 **טענת השתקה**
- 23 33. הנתבע בנוסף העלה טענה להשתקה למניעת דעות המנוגדות לעמדות התובע, באמצעות
 24 הגשת התביעה. תביעות השתקה מבוססות על דפוס פעולה שבמסגרתו גורמים בעלי כוח
 25 וממון עושים שימוש בתביעות משפטיות, לשם השתקת שיח ציבורי וביקורת המופנים
 26 כלפיהם. אף ללא תלות בתוצאתן של התביעות הרי שכבר עצם החשיפה להליכים משפטיים
 27 שיהיו ברוב המקרים תביעות לשון הרע - יש בה כדי להטיל הוצאות כבדות על נתבעים ובכך
 28 ליצור "אפקט מצנן" ולהרתיע מפני נטילת חלק בשיח הציבורי והשמעת ביקורת (רע"א
 29 1954/24 נתנאל וקנין נ' קיבוץ ניר דוד – אגודה שיתופית (פורסם במאגרים) (2025) (להלן:
 30 "עניין וקנין").
- 31 34. הפסיקה עמדה על מספר מאפיינים אשר בהתקיימם עלול להתעורר חשש כי מדובר
 32 בתביעה שהוגשה בעיקרה למטרת השתקה של התבטאות לגיטימית ולא מתוך רצון לקבל
 33 תרופה בגין פגיעה. מאפיינים אלה הם, בין היתר, פערי הכוחות בין הצדדים- תובע הנהנה
 34 ממשאבים כספיים ומנגישות נוחה לשירותים משפטיים, עילת תביעה חסרת יסוד או עילת

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 24-10-19132 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 תביעה גבולית, סכום תביעה מופרז ונטול בסיס, ברירת נתבעים בעייתית ונטולת הצדקה,
 2 ותקיפת פרסומים שיש בהם עניין ציבורי או שנוגעים לאינטרס ציבורי (עניין וקנין ועניין
 3 שאול לעיל).
- 4 .35 בענייננו לאחר בחינת מכלול הראיות וטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי לא מתקיימים
 5 בענייננו המאפיינים לתביעת השתקה. אין המדובר בעילה חסרת יסוד כאמור לעיל, גם לא
 6 התרשמתי כי ישנם פערי כוחות משמעותיים בין הצדדים (ראו סעיפים 63-65 לתצהיר
 7 הנתבע), ודוק לפעמים דווקא כשפלוני הוא הצד "החזק" ברשתות החברתיות עשויה
 8 להגביר את המוטיבציה להשתיקו כך שהסיווג של צד חזק וצד חלש ברשתות החברתיות
 9 אינו מקדם בהכרח את זיהוי התביעה כתביעת השתקה (ע"א 4141/21 שמואל רפאלי נ'
 10 עופר ניב (פורסם במאגרים) (2022). סכום התביעה הועמד על סך 35,000 ₪ סכום שאינו
 11 מופרז לכל הדעות וגם אין לומר שיש בפרסום כדי עניין לציבור משהפרסום התייחס לתובע
 12 ולא לפוסט שפרסם.
- 13 .36 גם אין לקבל בענייננו הטענה לתביעה בררנית. התובע בעדותו התייחס לסיבה להגשת
 14 התביעה כנגד הנתבע ולא כנגד מגיבים אחרים או כנגד המפרסמים של הפרסומים שצורפו
 15 לכתב ההגנה בציינו "אין שום זכות לשום אדם לקרוא לאדם אחר עבריין, כשהוא לא
 16 עבריין ומושחת, כשהוא אישר ציבור. זה דבר שלא אין לו שום זכות" (עמ' 5, ש' 17-18).
 17 כשנשאל התובע לעניין תביעה בררנית השיב:
- 18 "ש: וכל אדם שפרסם אמירה כנגדך, אתה הגשת נגדו תביעה? או
 19 שמדובר בתביעה בררנית, שבחרת פשוט אנשים?
 20 ת. אני החלטתי, מי שקורא לי עבריין ומושחת, אני אתבע אותו כי אני
 21 לא עבריין ולא מושחת"
 22
- 23 ש: אז כלומר בחרת בסלקציה את מי להגיש נגדו תביעה ומי לא?
 24 ת: לפי הדברים, מי שחורג. מי שהביע דעה, תאמין לי הרבה מביעים
 25 נגדי דעה ואומרים שאני טועה ואני, אתה יודע מה? הם גם יכולים להגיד
 26 שאני לא חכם, הם יכולים להגיד הכל. אתה לא יכול להגיד שזו הבעת
 27 דעה. יגידו שאני טועה בחוק, אתה יודע יגידו הכל, אין בעיה. אבל אתה
 28 לא יכול להגיד עליי אישית שאני עבריין או מושחת, כי אני לא עבריין
 29 ולא מושחת. ופה השאלה" (עמ' 7 לפרוטוקול, ש' 14-27)
- 30 ובהמשך הוסיף:
- 31 "ש: אני דרוש שזו תביעת השתקה וצריך בכלל למחוק אותה, לרסק
 32 אותה על הסף כל החיוב וההוצאות.
 33 ת: ל, לא השתקה. אני לא אתבע 100000 איש על השתקה, הרבה
 34 מקללים אותי, אבל מי שאומר באופן אישי "אתה מושחת".

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 ת: אלפי אנשים מדברים אליי לא יפה ברשתות, אני לא אתבע את כולם,
3 זה לא מה שמעניין אותי, מעניין אותי שמי הטוב. כשאדם בא מן הרחוב
4 ואומר אתה מושחת, אתה עבריין, דבר כזה לא מתקבל על הדעת" (עמ' 8
5 לפרוטוקול, ש' 14-26).
6 מדבריו של התובע עולה כי אין המדובר בתביעה בררנית משערך אבחנה בין גידופים
7 והשמצות לבין כינוי כעבריין ומושחת. ביחס לכתבות שצורפו, בעדותו, הצליח התובע
8 לאבחן את אותם מפרסמים מהנתבע, בציינו כי אם אותם כתבים היו כותבים שהוא מושחת
9 הוא היה גם פועל להגיש תביעה כנגדם (עמ' 9, ש' 10-15).
10 אדגיש, נתבע או נאשם בהליך לפי חוק איסור לשון הרע, אינו יכול להתגונן בטענה שהדברים
11 שפרסם פורסמו במקביל על ידי אנשים אחרים שנגדם לא ננקט כל הליך, שכן בית המשפט
12 העליון פסק אם פורסמו נגד אדם דברי לשון הרע בכמה מקומות בעת ובעונה אחת, אין זה
13 מחובתו כלל ועיקר להגיש תביעות כנגד כולם. נתבע או נאשם גם לא יוכל להתגונן בטענה
14 שלפרסום שפרסם אחראים גם אנשים אחרים, שנגדם לא ננקט הליך כלשהו (ראו אורי
15 שנהר, לשון הרע (2024), עמ' 273-274). במקרה דנן, לא הוכח בפניי שהמדובר בתביעה
16 בררנית משלא הובאו תגוביות נוספות מצד מגיבים אחרים שלגביהם לא הגיש התובע
17 תביעה, ובכל אופן כאמור התובע הבהיר היכן הגבול מבחינתו עובר ביחס לאמירות לגביהן
18 הוא מגיש תביעות.
19 **הפיצוי**
20 37. בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט בין היתר בהיקף הפגיעה, במעמדו של
21 הניזוק, בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב וסבל שהיו מנת חלקו. יש להתחשב גם בטיב
22 הפרסום, בהיקפו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים (רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה
23 יוסף (פורסם במאגרים) (2001).
24 38. בענייננו בפיצויים ללא הוכחת נזק, שכן התובע לא טען כי נגרם לו נזק. סעיף 7(א) לחוק
25 מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על סך 50,000 ₪.
26 39. במכלול השיקולים בענייננו מחד פרסום המייחס לתובע שחיתות ומבלי שהנתבע מראה כל
27 חרטה על הפרסום, ואף עמד איתן בחקירתו כי התובע הינו עבריין ומנגד משמדובר בפרסום
28 בתגובית שמעצם טיבה המלל הוא לא רב, כמות האנשים הנחשפים אליה הוא מצומצם,
29 וגם לתובע יכולת להגיב עליה, אני רואה להעמיד את הפיצוי על סך 10,000 ₪.
30 40. אשר על כן, הנתבע ישלם לתובע פיצוי בסך 10,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסכום כולל
31 בסך 7,000 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים, אחרת יישאו ריבית שקלית ממועד פסק
32 הדין ועד התשלום המלא בפועל.
33 41. **זכות ערעור כחוק.**
34

בית משפט השלום בטבריה

תאד"מ 19132-10-24 ואטורי נ' הררי ואח'

תיק חיצוני:

42. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

1
2
3
4
5
6

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ו, 01 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

רולא חמאתי, רשמת בכירה

7
8